

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbančovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobcu **J. F. – S. – G.**, so sídlom v T., zastúpeného **JUDr. J. S.**, advokátom so sídlom v L., proti žalovanému **Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, Bratislava, Mierová č. 23, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 45742/2008 zo dňa 03. marca 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. novembra 2009, č. k. 23S/65/2009-39, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. novembra 2009, č. k. 23S/65/2009-39 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 45742/2008 zo dňa 3. marca 2009 ako aj rozhodnutie Colného úradu Košice

č. 11/39704/2008-5631-SM zo dňa 04. júla 2008, ktorým bolo rozhodnuté o zhabaní tovaru – 6000 kusov dievčenských denimových šortiek v hodnote 28.891,52 eura (870.386,- Sk), pretože žalobca neodstránil dôvody zaistenia predmetného tovaru - nezaplatenie príslušnej sumy dovoznej platby vo výške 10.623,85 eura a kompenzačného úroku vo výške 2.558,92 eura, ktoré dôvody boli uvedené v rozhodnutí o zaistení tovaru vydanom Colným úradom Košice pod zn. 67/2003 zo dňa 28.01.2003.

Krajský súd tak rozhodol podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ OSP a § 91 ods. 1, § 434 ods. 1 písm. a/ a b/, § 434 ods. 3, § 435 ods. 1, § 437 ods. 1 a § 444 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 238/2001 Z. z. Colný zákon (ďalej len „colný zákon“).

Krajský súd predovšetkým poukázal na to, že v danom prípade rozhodnutie žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, pretože ani po doplnení dokazovania po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia nemožno v tomto štádiu konania urobiť jednoznačný záver ohľadom vlastníctva tovaru, ktorý má byť zhabaný, pričom od preukázania tejto skutočnosti závisí postup colných orgánov či má aplikovať inštitút prepadnutia alebo zhabania tovaru. Keďže žalovaný, ani colný úrad sa dostatočne nevysporiadali s tvrdeniami žalobcu o vlastníctve predmetného tovaru, je rozhodnutie arbitrárne, vydané len na základe zistení žalovaného.

Ďalej krajský súd poukázal na to, že rozhodnutie colného úradu má určité znaky nezrozumiteľnosti vzhľadom na odôvodnenie rozhodnutia, pretože výroková časť rozhodnutia nekorešponduje s jeho odôvodnením. Z výroku rozhodnutia colného úradu vyplýva, že rozhodol o zhabaní tovaru podľa § 435 ods. 1 a § 434 ods. 1 písm. a/ a d/ colného zákona, avšak odôvodnenie rozhodnutia poukazuje na ustanovenie § 444 ods. 1 a 3 colného zákona, ktorá aplikácia by bola prípustná za predpokladu, že vec alebo tovar nepatrí porušovateľovi alebo je porušovateľ neznámy. Ďalej krajský súd poukazoval na to, že ak bolo rozhodnuté o zhabaní tovaru podľa § 435 ods. 1 colného zákona, predmetné ustanovenie predpokladá postup colného úradu v prípade, ak takéto opatrenie nemožno uložiť v konaní o colnom delikte. Ak teda colné orgány pristúpili k rozhodnutiu o zhabaní tovaru podľa ustanovenia § 435 ods. 1 colného zákona, mali odôvodniť vylúčenie postupu podľa § 444 ods. 1 colného zákona. Odôvodnenie rozhodnutia colného úradu spochybňuje rozhodnutie o zhabaní tovaru z pohľadu, či sa rozhodovalo v rámci konania o colnom delikte, resp. v súvislosti

s neodstránením pochybností alebo dôvodov, ktoré viedli k zaisteniu tovaru, resp. nie je objasnená vzájomná súvislosť pri aplikácii ustanovenia § 435 ods. 1 s odkazom na ustanovenie § 444 colného zákona. Ustanovenie § 444 ods. 2 colného zákona upravuje, že o zhabaní tovaru alebo veci nemožno rozhodnúť, ak od spáchania colného deliktu uplynulo šesť rokov. Naproti tomu ustanovenie § 435 ods. 1 colného zákona lehotu v ktorej možno vydať rozhodnutie o prepadnutí alebo zhabaní tovaru neupravuje. Predpokladá sa však, že colný úrad vydá takéto rozhodnutie následne potom, ako vlastník tovaru alebo veci, alebo osoba u ktorej sa zaistený tovar, alebo vec v čase zaistenia nachádzali, v lehote podľa § 434 ods. 3 colného zákona, t. j. do 15 dní, neodstráni pochybnosti alebo dôvody, ktoré viedli k zaisteniu tovaru alebo veci. Krajský súd vyslovil názor, že pokiaľ lehota v predmetnom ustanovení uvedená nie je, nemožno toto vykladať tak, že colný úrad môže vydať takéto rozhodnutie kedykoľvek, bez časového obmedzenia. Takýto výklad by bol v rozpore s článkom 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky. Poukazoval na to, že rozhodnutie sa dotýka práv a povinností fyzickej osoby, časové hľadisko pre ich vydávanie by malo byť zákonom stanovené. Pokiaľ tomu tak nie je, súd považuje za správne, analogicky aplikovať ustanovenie § 444 ods. 2 colného zákona aj na zhabanie veci podľa § 435 ods. 1 colného zákona. Takýto výklad možno považovať za konformný s Ústavou Slovenskej republiky. Za počiatok plynutia lehoty možno považovať iné porušenie colného predpisu a to nesplnenie povinnosti zaplatiť colný dlh a kompenzačný úrok v lehote t. j. do 10.10.1997. Najneskôr v čase rozhodnutia o zaistení tovaru dňa 28.01.2003 mal colný úrad vedomosť o dôvodoch zaistenia (inom porušení colných predpisov spočívajúcom v nezaplatení colného dlhu vrátane kompenzačného úroku). Krajský súd uviedol, že táto skutočnosť bola bezpochyby zrejماً po márnom uplynutí lehoty na odstránenie pochybností a dôvodov, ktoré viedli k zaisteniu tovaru, čo možno považovať za najneskorší dátum začiatku plynutia objektívnej šesťročnej lehoty. Už vtedy mal colný úrad vedomosť o tom, že môže rozhodnúť o prepadnutí, resp. o zhabaní tovaru, pričom súd nepovažoval za relevantné, že colný úrad rozhodol o začatí konania vo veci prepadnutia tovaru dňa 16.04.2004. Preto, ak colný úrad rozhodol o zhabaní tovaru dňa 03.03.2009, rozhodol po uplynutí šesťročnej lehoty.

Ďalej krajský súd poukázal na to, že rozhodnutiami colných orgánov došlo k porušeniu princípu postihu za protiprávne konanie v primeranej lehote v zmysle Memoranda k odporúčaniu Výboru ministrov Rady Európy a tiež článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukázal na ustanovenie § 91 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého

na konania začaté pred nadobudnutím platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii sa použijú doterajšie predpisy, colné orgány postupovali správne, ak v danom prípade použili ustanovenia z. č. 238/2001 Z. z. Colný zákon. Podľa názoru krajského súdu, aj v prípade, ak štátne orgány rozhodujú po 01.05.2004 (pristúpenie Slovenskej republiky k Európskej únii), o právnych vzťahoch vzniknutých v období pred pristúpením je nutné, aj doterajšie predpisy vykladať eurokonformným spôsobom. Ešte pred pristúpením Slovenskej republiky k Európskej únii bola záväzná Asociačná dohoda (Európska dohoda o pridružení, uzatvorená medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Slovenskou republikou na strane druhej zo dňa 04.10.1994, platná od 01.02.1995). V článku 69 a 70 Asociačnej dohody bol formulovaný záväzok pre zblížovanie komunitárneho práva s právom Slovenskej republiky, ktorý mal okrem iného zahŕňať aj oblasť colného práva. V aproximačnom procese bol prijatý aj zákon č. 238/2001 Z. z. S poukazom na citované články Asociačnej dohody, výklad aproximovaného práva musí byť v súlade s komunitárnym právom, a to s prihliadnutím na text transponovaných smerníc, ale aj na výklad Súdneho dvora Európskej únie. Z článku 2, 53 a 54 Aktu o podmienkach pristúpenia, tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o pristúpení, ako aj z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, vyplýva okamžitý účinok komunitárneho práva na území nového členského štátu Európskej únie na všetky právne vzťahy vzniknuté aj pred pristúpením, ktoré ešte nezanikli a naďalej pretrvávajú, ak nie je v Zmluve o pristúpení uvedené inak. Ustanovenie § 91 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov, síce odkazuje na použitie doterajšieho právneho predpisu, avšak doterajší právny predpis (zákon č. 238/2001 Z. z. Colný zákon /ďalej len „colný zákon“/) je potrebné vykladať v súlade s komunitárnym právom a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. Súd, ako aj vnútroštátne orgány sú povinné po pristúpení k Európskej únii vychádzať z pravidiel uvedených v medzinárodných zmluvách, vrátane ich výkladu súdnym dvorom. Štátne orgány členského štátu sú povinné v plnej miere aplikovať právo Európskej únie a chrániť práva, ktoré sú ním priznané jednotlivcom. V danom prípade podľa názoru krajského súdu došlo k poručeniu práva žalobcu na postih v primeranej lehote, keďže colné orgány rozhodli o zhabaní tovaru napadnutým rozhodnutím právoplatným dňa 26.03.2009 po jeho predchádzajúcom zaistení rozhodnutím zo dňa 28.01.2003 z dôvodu nezaplatenia dovozných poplatkov, vrátane kompenzačného úroku, ktorý sa stal splatným dňa 10.10.1997.

Z týchto dôvodov krajský súd napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vrátil vec žalovanému na nové konanie v zmysle § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ OSP.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zn. 23S/65/2009-39 zo dňa 18.11.2009, nie je vecne správny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný je toho názoru, že skutkový stav v danej veci bol colnými orgánmi dostatočne preukázaný a žalobou napadnuté rozhodnutie je dostatočne zrozumiteľné. Dôvodom aplikácie colného inštitútu zhabania tovaru bolo neodstránenie dôvodov zaistenia predmetného tovaru uvedeného v rozhodnutí o zaistení tovaru, vydaného Colným úradom Košice pod zn. 67/2003 zo dňa 28.01.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.02.2003, spočívajúcich v nezaplatení príslušnej dovoznej platby a kompenzačného úroku, ako aj v nepreukázaní skutočností dôležitých pre riadne vykonanie colného dohľadu, keďže po prepustení predmetného tovaru dovozná platba neboli žalobcom zaplatené.

Žalovaný k názoru krajského súdu o nedostatočnom preukazovaní vlastníctva k predmetnému tovaru uviedol, že colné orgány počas celého správneho konania zisťovali a dokazovali skutočnosti týkajúce sa vlastníctva predmetného tovaru a podľa vykonaných dôkazov zistili, že žalobca ako držiteľ povolenia na aktívny zušľachtovací styk v podmiennečnom systéme nezabezpečil colný dlh vo výške 300.000,- Sk a z dôvodu, že ako deklarant v colnom konaní nedodrжал lehotu spätného vývozu zušľachteného výrobku, Colný úrad Košice rozhodnutím č. 430/1997 zo dňa 17.07.1997 rozhodol prvý krát o zaistení tovaru, ktoré rozhodnutie žalobca odmietol prevziať. Dňa 17.07.1997 colný úrad vyzval žalobcu na vydanie zaisteného tovaru, ktorá výzva bola žalobcovi doručená dňa 23.07.1997. Dňa 23.07.1997 vydal colný úrad protokol o zistení porušenia predpisov, kedy žalobca odmietol prevziať rozhodnutie o zaistení tovaru tvrdiac, že tovar má síce v držbe, ale v skutočnosti je vo vlastníctve zahraničnej právnickej osoby J., a. s. Č. Colný úrad rozhodnutím č. 626/97 zo dňa 30.09.1997, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.10.1997 vymeral žalobcovi colný dlh v sume 57.072,- Sk a kompenzačný úrok v sume 15.293,- Sk, ktoré žalobca nezaplatil. Následne colný úrad predmetný tovar rozhodnutím č. 67/2003 zo dňa 28.01.2003 podľa § 434 ods. 1 písm. c/ a e/ colného zákona zaistil a dňa 15.03.2006 vydal rozhodnutie č. 17301/2006-

5631 o prepadnutí tovaru v prospech štátu. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal a odvolací orgán rozhodnutím č. 32441/2006-1410 zo dňa 25.10.2007 prvostupňové rozhodnutie zrušil a vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočne preukázaného vlastníctva žalobcu k predmetnému tovaru. Colný úrad Košice v ďalšom konaní vyzval dňa 30.12.2007 právnickú osobu J., a. s. Č., aby sa vyjadrila k vlastníctvu predmetného tovaru. Uvedená spoločnosť na výzvu colného úradu nereagovala. Taktiež žalobca žiaden doklad preukazujúci vlastníctvo k predmetnému tovaru nepredložil ani na opakovanú výzvu. Vzhľadom na uvedené, colný úrad urobil dňa 22.04.2008 v účtovníctve žalobcu kontrolu. V dokladoch predložených colnému úradu sa žiaden doklad preukazujúci vlastníctvo k predmetnému tovaru nenachádzal. Do zápisnice o podaní vysvetlenia č. 11/2008-5631-SM zo dňa 21.05.2008 žalobca uviedol, že je výlučným vlastníkom predmetného tovaru a že písomný doklad o tejto skutočnosti predloží dodatočne do 15.06.2008. Do uvedenej lehoty žalobca takýto doklad nepredložil a preto colný úrad vydal dňa 4.7. 2008 rozhodnutie o zhabaní tovaru podľa § 435 ods. 1 v spojení s § 434 ods. 1 písm. a/ a e/ colného zákona. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie o ktorom rozhodol žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím tak, že rozhodnutie colného úradu potvrdil. Z dôvodu nepreukázania jednoznačného vlastníctva predmetného tovaru žalobcom, hoci bol na to viackrát colným úradom vyzvaný a z dôvodu existencie dôkazov – uvedených vo vyjadrení žalobcu, že vlastníkom predmetného tovaru je iná osoba, colné orgány vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu a vydali rozhodnutie o zhabaní tovaru v súlade s právnymi predpismi. Žalovaný poukazoval na ustanovenie § 33 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého je účastník konania oprávnený navrhovať dôkazy. Žalobca počas celého konania nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie vlastníctva k predmetnému tovaru, v dôsledku čoho colné orgány rozhodli o zhabaní tovaru podľa § 435 ods. 1 colného zákona.

K tvrdeniu krajského súdu, že odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je zmätočné, žalovaný uvádza, že právne záväznou časťou rozhodnutia je výrok, podľa ktorého k zhabaniu tovaru došlo podľa ust. 435 ods. 1 v spojení s § 434 ods. 1 písm. a/ a e/ colného zákona. Znenie § 444 odsek 1 colného zákona uvedené v odôvodnení rozhodnutia malo len zdôrazniť verejný záujem aplikácie inštitútu zhabania tovaru, keďže dovozné platby za predmetný tovar a vymeraný kompenzačný úrok za nedodržanie podmienky aktívneho zušľachtávacieho styku vyviest' zušľachtené výrobky z územia Slovenskej republiky, neboli zo strany žalobcu dodržané.

K tvrdeniu krajského súdu, že v danej veci mala byť analogicky aplikovaná šesťročná prekluzívna lehota uvedená v ustanovení § 444 ods. 2 colného zákona podľa ktorého o zhabaní tovaru nemožno rozhodnúť, ak od spáchania colného deliktu uplynulo šesť rokov, žalovaný uviedol, že ochranné opatrenie zhabania tovaru upravené v ustanovení § 435 ods. 1 colného zákona sa viaže na inštitút zaistenia tovaru v rámci colným orgánom vykonávaného colného dohľadu a nie na prejednávanie colného deliktu, kde je zhabanie tovaru upravené v § 444 colného zákona. Colný zákon v ustanoveniach týkajúcich sa zaistenia a zhabania tovaru v zmysle § 435 ods. 1 colného zákona neupravuje žiadnu lehotu, čo možno odôvodniť tým, že colný orgán má v rozsahu ustanovenom v § 434 ods. 1 písm. a/ až f/ colného zákona stanovenú právomoc predbežným opatrením upraviť najmä postavenie tovaru, ktorý je potrebný v colnom konaní na riadne vykonanie colného dohľadu, ďalej tovaru, ktorý je potrebný na upravenie postavenia v súlade s colnými predpismi, ako aj tovaru predloženého colnému orgánu, ktorý nemožno zo zákonných dôvodov prepustiť do navrhovaného colného režimu a pod.. Z týchto dôvodov nemožno analogicky použiť ustanovenie § 444 ods. 2 colného zákona, pretože toto ustanovenie sa vyslovene viaže len na zhabanie tovaru, ktorý bol použitý na spáchanie colného deliktu, alebo bol colným deliktom získaný alebo nadobudnutý za tovar colným deliktom získaný. Ďalej žalovaný uviedol, že colný zákon v záujme právnej istoty osôb upravuje prekluzívnu subjektívnu a objektívnu lehotu na prejednanie colného deliktu a vo vzťahu k tejto lehote samostatne upravuje aj lehotu na uloženie ochranného opatrenia zhabania tovaru. Nakladanie s týmto zhabaným tovarom v rámci prejednávaného colného deliktu je z toho dôvodu samostatne konštrukčne upravené v ustanovení § 444 colného zákona v 7 časti „Zodpovednosť sa porušenie colných predpisov“ a nie v 7. diely „Zaistenie, prepadnutie, predaj tovaru alebo veci, správa majetku štátu“, spoločne so zaistením tovaru z iných dôvodov, ako z porušenia colných predpisov.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk

(§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní, riadnych opravných prostriedkov nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu a posúdenie, či žalovaný pri rozhodovaní v danej veci vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a rozhodol v súlade so zákonom č. 238/2001 Z. z. Colný zákon v znení neskorších predpisov a posúdenie bol daný zákonný dôvod pre zhabanie predmetného tovaru.

Podľa § 91 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na konanie začaté pred nadobudnutím platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii sa použijú doterajšie predpisy.

Podľa § 96 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov, colný úrad je oprávnený prijať nevyhnutné opatrenia vrátane zhabania a predaja tovaru, aby zabránil nedovolenému zaobchádzaniu s tovarom, ak tovar nemožno prepustiť preto, že platby alebo zabezpečenie colného dlhu, ktoré vzhľadom na dovozné platby alebo vývozné platby mali byť vykonané alebo poskytnuté, sa nevykonali alebo neposkytli v lehote ustanovenej týmto zákonom alebo určenej colným úradom.

Podľa § 434 ods. 1 písm. a/ colného zákona, colný úrad môže zaistiť tovar alebo vec, a/ ak sú nevyhnutne potrebné na preukázanie skutočností dôležitých pre riadne vykonanie colného dohľadu alebo ak sa bezprostredne použili v súvislosti s tovarom alebo vecou, o ktorých sa tieto skutočnosti zisťujú,

b/ na prerokovanie colného priestupku alebo colného deliktu, ak možno dôvodne predpokladať, že na spáchanie

1. colného priestupku použili alebo sa colným priestupkom získali, alebo sa nadobudli za tovar alebo vec, ktoré sa colným priestupkom získali,
2. colného deliktu použili alebo colným deliktom získali, alebo sa nadobudli za tovar alebo vec, ktoré sa colným deliktom získali,

c/ ak dlžník alebo jemu povinná osoba tovar alebo vec na účely § 429 odmietli vydať,

d/ ak ide o dočasne uskladnený tovar a ak úkony potrebné na pridelenie colne schváleného určenia neboli vykonané v lehote podľa § 73 ods. 2,

e/ ak sú splnené podmienky podľa § 96 ods. 1,

f/ v ostatných prípadoch, ak tento zákon ustanovuje colnému úradu prijať nevyhnutné opatrenia.

Podľa § 435 ods. 1 colného zákona, ak vlastník tovaru alebo inej veci alebo osoba u ktorej sa zaistený tovar alebo vec v čase zaistenia nachádzali, v lehote podľa § 434 ods. 3 neodstráni pochybnosti alebo dôvody, ktoré viedli k zaisteniu tovaru alebo veci podľa § 434 ods. 1 písm. a/, d/ až f/, colný úrad vydá rozhodnutie o prepadnutí alebo zhabaní tovaru alebo veci v prospech štátu, ak takéto opatrenie nemožno uložiť v konaní o colnom priestupku alebo v konaní o colnom delikte. Proti tomuto rozhodnutiu sa možno odvolať.

Podľa § 444 ods. 1 colného zákona ak nebola za colný delikt uložená sankcia prepadnutia tovaru alebo veci, colný úrad môže rozhodnúť o zhabaní tovaru alebo veci, ak nepatrí porušovateľovi alebo ak porušovateľ je neznámy a ak to vyžaduje bezpečnosť osôb alebo majetku, alebo iný verejný záujem.

Podľa § 444 ods. 2 colného zákona, o zhabaní tovaru alebo veci nemožno rozhodnúť, ak od spáchania colného deliktu uplynulo šesť rokov.

Z obsahu spisu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného bolo nesporne preukázané, že Colný úrad Košice vydal dňa 04.07.2008 rozhodnutie č. 11/39704/2008-5631-SM, ktorým rozhodol o zhabaní tovaru t.j. 6.000 kusov dievčenských denimových šortiek v hodnote 870.386,- Sk žalobcovi, ktoré rozhodnutie odôvodnil

ustanovením § 434 ods. 1 písm. a/ a c/, ustanovením § 435 ods. 1 a ustanovením § 444 ods. 1 colného zákona s tým, že po právoplatnosti zhabaný tovar v zmysle § 444 ods. 3 colného zákona sa stane majetkom štátu. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, ktorý namietal, že použitie ustanovenia § 444 ods. 1 colného zákona je možné v prípade, ak tovar alebo vec, ktorá má byť predmetom zhabania nepatrí porušovateľovi alebo ak je porušovateľ neznámy. Žalobca tvrdil, že je vlastníkom predmetného tovaru a že doklady preukazujúce jeho vlastníctvo predložil dňa 22.04.2008 poverenej pracovníčke colného úradu Ing. K., ktorá ich aj prevzala priamo v sídle jeho firmy. Žalovaný o odvolaní žalobcu rozhodol napadnutým rozhodnutím tak, že rozhodnutie colného úradu potvrdil.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zhodne s názorom krajského súdu, sa žalovaný nevysporiadal v celom rozsahu s námietkou žalobcu týkajúcou sa rozporu medzi výrokom rozhodnutia colného úradu a jeho odôvodnením, keď z výroku rozhodnutia vyplýva, že colný úrad rozhodol o zhabaní tovaru podľa ustanovenia § 435 ods. 1 colného zákona, pričom v odôvodnení rozhodnutia colný úrad poukazuje na ustanovenie § 444 ods. 1 colného zákona, ktoré ustanovenia upravujú zhabanie tovaru a veci za iných podmienok. Treba preto prisvedčiť krajskému súdu, že vzhľadom k tomuto rozporu, ktoré nenapravil ani žalovaný vo svojom rozhodnutí, napriek tomu, že to žalobca v odvolaní namietal, je rozhodnutie žalovaného nezrozumiteľné a tým nepreskúmateľné, ktorá samotná skutočnosť má za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa.

Poukazujúc na zhora citované ustanovenia i podľa názoru odvolacieho súdu pre použitie príslušného ustanovenia, týkajúceho sa zhabania tovaru je nevyhnutné preukázanie vlastníctva k predmetnému tovaru a to bez akýchkoľvek pochybností. Žalovaný sa v odvolacom konaní nevysporiadal s námietkou žalobcu, keď tento tvrdil, že predmetný tovar je jeho vlastníctvom a že doklady o vlastníctve prevzala pracovníčka colného úradu Ing. K.

Pokiaľ ide o lehotu v ktorej možno vydať rozhodnutie o zhabaní tovaru, najvyšší súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom krajského súdu, že aj keď v prípade ustanovenia § 435 ods. 1 colného zákona, ktoré lehotu na zhabanie tovaru neupravuje, neznamená to možnosť colného úradu vydať takéto rozhodnutie prakticky kedykoľvek. S poukazom

na ust. § 434 ods. 3 colného zákona sa predpokladá, že colný úrad rozhodne o zhabaní tovaru bezprostredne potom, ako vlastník tovaru, alebo osoba u ktorej sa tovar nachádza v čase zaistenia v lehote do 15 dní neodstráni pochybnosti alebo dôvody, ktoré k zaisteniu tovaru viedli. Pokiaľ ustanovenie § 444 ods. 2 colného zákona upravuje šesťročnú lehotu na vydanie rozhodnutia o zhabaní tovaru, aj najvyšší súd považuje za správne analogicky aplikovať túto lehotu aj pri zhabaní tovaru podľa ustanovenia § 435 ods. 1 colného zákona. O colnom dlhu spolu s kompenzačným úrokom bolo rozhodnuté dňa 10.10.1997, pričom bolo povinnosťou žalobcu tento colný dlh spolu s kompenzačným úrokom uhradiť do 10 dní. Colný úrad rozhodol o zaistení tovaru až 28.01.2003, a teda už v tom čase vedel o dôvodoch pre ktoré bol tovar zaistený, spočívajúcich v nezaplatení colného dlhu a kompenzačného úroku. Napriek tomu o zhabaní tovaru rozhodol až rozhodnutím zo dňa 04.07.2009. Aj podľa názoru najvyššieho súdu je potrebné právne predpisy účinné v čase pred vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie, pokiaľ sa použijú v čase po vstupe Slovenskej republiky do Európskej únie vykladať v súlade s komunitárnym právom a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c veta prvá OSP, § 224 ods. 1 OSP a 250k ods. 1 OSP s poukazom na § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobcovi ani žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Petra Slezáková